

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . . Din 24 —
Polletna naročnina . . . 12 —
Posamezna številka . . . 2 —

Strokovni list poštnih nameščencev

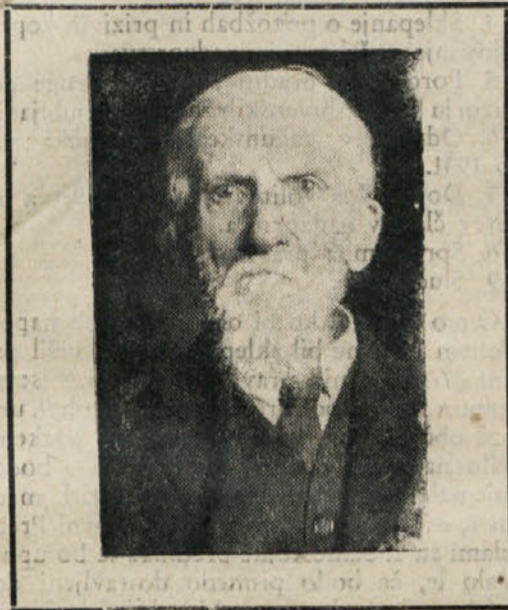
Štev. 2.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1932.

IV. leto.

Devetindevdesetletnik.

V skromnem podstrešnem stanovanju na Bleiweisovi cesti 7 živi v pričakovanju stotega leta

upokojeni pismonoša Peter Cotič.

Starček je bil rojen 5. marca 1833 v Oprtlju (Istra), kjer je dovršil tudi trirazredno ljudsko šolo. Z 21. letom starosti je šel k vojakom, kjer je služil polnih 16 let in dosegel naredniški čin. Sodeloval je tudi v večih bitkah. Leta 1870 je prestopil v civilno službo kot pismonoša k tržaški pošti, odkoder je bil leta 1873 premeščen na lastno prošnjo v Ljubljano. Na tem mestu je vztrajal vse do 1. avgusta 1894. Nato pa je bil z 42 leti in 4 meseci službe upokojen; tedaj je bil star 62 let ter je sedaj že 37 let upokojenec.

Vrlemu starčku ob tem redkem jubileju iskreno čestitamo z željo, da nam ga usoda ohrani še dolgo let zdravega! Hkrati pa priporočamo vsem čitateljem, da se ga vsak po možnosti spomni in mu pripomore k udobnejšemu življenju.

Pevsko društvo poštnih uslužbencev kraljevine Jugoslavije v Ljubljani bo obdržavalo svoj

I. REDNI LETNI OBCNI ZBOR

v nedeljo, dne 21. februarja t. l. v prostorih
Pred Prulami št. 1.

Dnevni red:

1. Sprejem in odobritev odborovega poročila o društvenem delovanju.
2. Odobritev računov preteklega leta.
3. Določitev mesečnega honorarja društvenemu zborovodji.
4. Volitev predsednika.
5. Volitev štirih odbornikov in štirih namestnikov.
6. Volitev dveh računskih preglednikov.
7. Določitev višine članske pristojbine in mesečnih članskih prispevkov.
8. Sklepanje o vseh drugih predlogih, ki so predmet občnega zbora.

Vabimo tovariše, da se zborovanja točno in polnoštevilno udeležijo.

Za odbor:

Bizovičar Jože,
Predsednik.

Poznič Franc,
tajnik.

Stanovanje iščem.

V svojem časopisnem oglaševanju razlagam, da nimam otrok, da sem državni uradnik in da želim udobno dvosobno stanovanje, ne predaleč iz mestnega centra. Vzrok selitve: prevelika oddaljenost mojega sedanjega stanovanja od urada.

Oglas je torej dobro preračunjen. Vsaj po mojih mislih. Gospodarji ne marajo otrok — to je zame prvi plus; da sem državni uradnik — drugi plus, ker pomeni to gotovo plačilo; udobno stanovanje in ne predaleč iz centra — tretji plus: pomeni, da me lahko prištevajo k »boljšim« ljudem, kar je danes tesno združeno z gmojnimi prilikami državljanov. Tudi vzrok selitve je važen, ker bi sicer kdo utegnil misliti, da je hišni lastnik meni odpovedal stanovanje, a je ravno narobe res.

Vem, da je moj oglas lepo pobarvan in da sem glede svojih finančnih zmožnosti morebiti koga presenetil, ki zna pravilno oceniti okoliščine, ki so zvezane z mojim poklicem. Toda kdo bo tako nepreviden, da bo nosil svojo revščino naprodaj, kadar išče zase in za svojo ženo udobno stanovanje! Na uho povem bralcu teh vrstic, da bi se zase, ki so me povojne razmere že zadostno utrdile, sprijaznil tudi z eno samo sobo in kuhinjo, ko bi mi ne bilo treba sardeti pred ženo, kateri sem mogel pred 16 leti nuditi kar trisobno stanovanje z vsem komfortom. To je bilo tedaj, ko si nisem upal niti sanjati o »visokem« položaju, ki ga imam danes v svoji službi. (Pri tem mi prihaja iz preteklega časa na misel tovariš, ki se je hudoval, ker so mu dali s a m o višje prejemke VIII. čina, razreda, niso mu pa dali tudi naslova. Upam, da tisti tovariš danes nima več podobnih skrbi. Tudi to je napredek.)

Ponudbe. Tri sva dobila. Prva: stanovanje, kakor sem si ga želel. Še več, nudijo mi celo tudi sobo za služkinjo. Zelo laskavo za državnega uradnika. No da, lepo bi že bilo, imeti služkinjo. Moja žena bi tako pridobila čas za sprejemanje posetov, meni pa bi se ne bilo treba potuhniti, ko imam, natovorjen z drvni ali premogom, srečati na stopnišču milostivo svojega soseda, ki je že med vojno v finančnih krogih zavzemal zaradi svojih visokih sposobnosti odlično mesto — saj se je štel tedaj med resnične patriote, ki so jih zavistniki po nemarnem imenovali »veržnike« in »vojne dobičkarje« in je danes trden akcionar mogočnega podjetja, ki nese prav čedne dividende. Cena stanovanju: 1.300 — dinarjev. No, no, saj to ni zadnja beseda. Mogli bi se zediniti tudi na nižjo ceno. Razumel sem, da bi gospod hišni posestnik, socialno čuteč in plemenit, kakor je, in blagohotno upoštevajoč obstoječo krizo — ki je pa ni zakrivil on, niti njegovi vrstniki, ki so prav zaradi krize med vsemi sloji najtežje prizadeti — to, za moje pojme in za čep državnega uradnika, nekoliko visoko ceno reducirjal (ta beseda mi vzbuja čudno mešane občutke) celo na 1.200 — Din mesečno. Ker ne odločam o izdatkih svojega gospodarstva sam, temveč ima pri tem odločilno besedo žena — prava umetnica v upravljanju moje imovine, to se pravi, ostanka moje plače, ki ga po ureditvi raznih plačil in obrokov za-

upam njenim večim rokam — se moram v stvari posvetovati z njo, nakar bom gospoda posestnika o rezultatu nemudoma obvestil. Tako sem se z eleganco, ki bi bila vredna kakega predvojnega gospoda svetnika, poslovil od gospoda hišnega lastnika.

Druga ponudba se ni mnogo razlikovala od prve. Le da ni bilo kopalnice in sobe za služkinjo, kar oboje je za sedanje čase moderne demokracije itak le nepotreben luksuz, in da je mesečna najemnina znašala samo 1.000 — Din. Sicer sta bili v stanovanju napolnjeni celo voda in električna razsvetljava, kar ni ravno od muh, ako pomislim, da sem si še pred dobrimi 20 leti pri študiju kvaril vid ob petrolejski svetiljki in da morajo na vaseh še danes hoditi po vodo k vodnjaku.

Presenetila me je cena v tretji ponudbi. Dve sobi in kuhinja z vsemi pritliklinami 900 — Din na mesec. In to v centru mesta, prosim! Vidi se, da se še dobe med hišnimi posestniki ljudje, ki imajo dušo, sem si mislil. To stanovanje si moram ogledati kar v družbi z ženo, saj ni dvoma, da bo ustrezalo vsem najinim zahtevam. Toda kakšno razočaranje. Tik pred nama je bilo stanovanje oddano drugemu interesentu. Spočetka nama je bilo žal. Ko pa nama je služkinja pojasnila, da gre za stanovanje, ki leži v pritličju ob zelo prometni in prašni cesti tako nizko, da vsak paglavец lahko doseže njegova okna, in da ni v njem za to ceno niti kopalnice, sva se z ženo zaradi ne baš prebridke izgube prav naglo zopet pomirila.

Prijatelj, ki sodeluje pri reševanju pravažnih in aktualnih socialnih vprašanj in ki zato seveda tudi pri tisti, za oderušne hišne posestnike usodepolni anketi ni manjkal, mi zagotavlja, da so vzeli vprašanje regulacije najemnin v roke strokovnjaki, katerim se bo v najkrajšem času posrečilo najti rešitev, ki bo zadovoljila tako najemnika, kakor tudi hišne posestnike. Ti bi sicer v primeru enostranskih in pristranskih ukrepov utegnili akcijo sabotirati, ali celo izvajati pasivno rezistenco, ter pobiranje najemnin od najemnikov kratkomalo ukiniti!! Kajpada bi bile pri takem početju — mislim, da za to ni treba obširne razlage — hudo prizadete predvsem državne, banovinske in občinske blagajne in ne v zadnji vrsti najemniki sami, ki bi, v zadregi kam z denarjem, v skrbeh za to dobrino nemirno spali, kar bi bilo v hudem nasprotju z interesi narodnega zdravja in splošnega zadovoljstva v državi.

Moj prijatelj ima prav čedno, udobno stanovanje in tudi »primerne« dohodke. Zato ima čas ter — po prislovcu: čas je zlato — tudi denar. Zanj zato nisem v skrbeh, kar je tudi nekaj vredno. Mnogo kočljivejša je zadeva zame, ki nimam toliko »časa«, da bi mogel brez skrbi in s prekrižanimi rokami čakati na rezultate te vsekakor vlepomembne in za današnje prilike brez dvoma tudi neobhodno potrebne ankete. Sicer ni nevarnosti, da bi ostal prvega maja na cesti, saj prinašajo predali naših dnevnikov vsako nedeljo številne ponudbe razpoložljivih stanovanj; toda tem oglašom ne zaupam preveč. Hudomušneži vedo namreč povedati, da ponujajo po listih le tista stanovanja, ki jih ne

morejo oddati »pod roko«. Sicer ne vem, kako naj to razumem. Ker pa sem skeptik, ne slutim za tem nič dobrega. Prepričan sem, da bi se mi pri iskanju stanovanja po ponudbah v listih vsaj ne godilo bolje, kakor se mi je po gori opisani zgodbi. Na koncu pa bom vendarle moral poseči globoko v pravice svoje gospodinje, ali pa se posloviti od svetlih tradicij svojega uradniškega stanu ter resignirati na komfort, ki pa je itak samo gola razvada pomehkuženega Evropeca.

Ker pa sem zaveden patriot in želim zato, da bi bila večina državljanov — in to smo v primeri s številom gospodov hišnih posestnikov mi, njihovi najemniki — zadovoljna, in ker bi si v dobi anket, katere so postale že nekaka epidemija, ki se polasča celó že za reševanje socialnih vprašanj nepoklicanih elementov, tudi jaz rad skoval kake zasluge, sem začel razmišljati o tem, kako bi se, mimo ideje, s katero se bavijo poklicni anketarji in po kateri bo volk sit ter koza cela, drugače rešilo pereče stanovanjsko vprašanje.

V svojem razglabljanju sem pričel najprej pri krizi. To pa zato, ker je danes ta spaka po vsem svetu zelo popularna in jo tudi vsakdo izmed nas prav dobro pozna. Večina jo sovraži. So pa tudi taki, ki jo imajo radi, ker ž njo prav dobro izhajajo. Tako je, kakor pri mesarjih. Eni žive od krize, drugi pa od izgube. Oboji pa se pri tem počutijo dobro. Pa kaj bom govoril: kriza je dobrodošla celó miroljubnim diplomatom, ki rešujejo pravkar v Ženevi razorožitveni problem, ki bi bil mnogo bolj kompliciran, ako bi jim ne bila prišla na pomoč dobrodošla Nebodijetreba.

V svojem razmotrivanju o rešitvi stanovanjskega vprašanja mi je prišlo na um, da je eden pglavitnih vzrokov krize našega kmeta kontingentiranje, in s tem občutno zmanjšanje izvoza poljedelskih produktov. Dokler je kmet svoje poljedelske produkte izvažal v večji meri, je imel dovolj cvenka, in tedaj o krizi ni bilo ne duha ne sluha. Sedaj pa, ko proda naš kmet v inozemstvo le majhen del žita, jajec, živine, mesa itd. ter se je zaradi splošno poslabšanih ekonomskih prilik zmanjšal konzum njegovih pridelkov tudi doma, mu zelo slaba prede. Kaj sledi logično iz nesreče našega kmeta? Kmet potrebuje denar za nabavo potrebnih, ki jih ne pridela sam, za plačilo davkov, za popravila na hiši itd. Da svojih pridelkov čim največ proda, jim kmet znižuje ceno. Znižanje cen je potrebno, sicer konsument, ki ga tudi davi kriza, ne more ničesar kupiti, ali vsaj ne več, kakor mu je za golo preživetje neobhodno potrebno. Slednji pa kupi blago tam, kjer je najcenejše. Tako nastane konkurenca, ki je sicer za kmetovalca pogubna, vendar pa pri obilici blaga na trgu neizogibna.

Kar velja za kmeta, velja tudi za industrijalca, velja za obrtnika in tudi za — hišnega lastnika. Ako imam na izbero dve stanovanji, se odločim za tisto, ki mi najbolj konvenira. Oba hišna lastnika sta interesirana na tem, da me dobita za najemnika. Zato pri pogajanjih ž njima izbijem lahko zase kako korist. Ako pa nimam izbire, se moram odločiti za edino razpoložljivo stanovanje, kateremu bo hišni gospodar diktiral poljubno ceno.

Po takem argumentiranju sem prišel do enostavnega zaključka, da se bodo stanovanja takoj in brez trudapolnih anket pocenila, čim se bosta ponudba in povpraševanje po njih izravnali, ozir. bo zaradi večje ponudbe nastala zdrava konkurenca.

Ker me prijatelj, ki pozna mojo trmo, ne bo mogel prepričati, da se da tudi z drugačnimi sredstvi rešiti stanovanjsko vprašanje, in ker me od mojega trdnega zaključka ne bodo premaknili še tako rožnati in mnogo obetajoči članki v naših dnevnikih, predlagam kot edino možen izhod iz prekerne si-

tuacije, v katero so se zapletli reševalci tega socialnega problema:

zidanje vedno več novih stanovanj.

Vsaka druga ideja se mora kot nereelna izčrpati v blestečih besedah, ker se vse gospodarstvo, odkar obstoja civilizacija, ravna po strogo določenih, dejal bi prirodnih trgovskih principih. Zato bi tudi vsak ukrep oblasti, ki bi hotel hišne lastnike omejiti v svobodnem razpolaganju z njihovo lastnino, zgrešil svoj cilj, ker bi zavrl gradbeno zidanje, zmanjšal podjetnost in s tem tudi število razpoložljivih stanovanj. Temu bi po ukinitvi izjemnih odredb, ki ne morejo trajati predolgo, neizogibno sledilo brezmejno poviševanje najemnin, kakor smo to že enkrat doživeli pred par leti.

Tu naj bi anketarji poprijeli in zahtevali na merodajnih mestih, v parlamentu ter v snujočem se gospodarskem svetu, da se gradbena akcija vsestransko podpre. Znano je, da obstoja še iz dobe oblastnih samouprav pri kraljevski banski upravi dravske banovine institucija po imenu »Zaklad za gradnjo malih stanovanj«. Ta ustanova je pokazala, kako je mogoče z razmeroma majhnimi sredstvi doseči hvalevredne uspehe. Člani raznih stavbenih zadrug, ki uživajo kreditno pomoč iz tega fonda, so v zadnjih letih zgradili že nad 400 hiš z okroglo 1000 eno-, dvo- in trisobnimi stanovanji. In prav teh malih stanovanj nam tako občutno primanjkuje. Le žal, da se najdejo ljudje, ki razmah te akcije celo zavirajo, namesto, da bi jo pomagali dvigniti in razširiti.

Ako torej država, ki preživlja prav tako, kakor njene sosedje, težko ekonomsko krizo, ne more sama rešiti stanovanjskega vprašanja, kakor so to takoj po prevratu storile druge države — pri nas tedaj za take stvari nismo imeli niti smisla, niti časa; kajti kdo naj bi se potem šel radikale in demokrate, pa liberalce in klerikalce — naj merodajni činitelji vsaj v tem pravcu pripomorejo k omiljenju, zaradi poslabšanih gmotnih prilik najemnikov, vedno težjega stanovanjskega gorja, da se oživotvorijo po vseh banovinah podobne ustanove, kakor je »Zaklad za gradnjo malih stanovanj« pri kraljevski banski upravi dravske banovine, da se te dotirajo vsaj deloma tudi iz državnih sredstev ter da že obstoječe take institucije svoje delovanje poglobijo in razširijo.

Ponavljam: Podprite gradbeno akcijo, priskočite na pomoč gmotno šibkejšim, a podjetnim interesentom, ki bi svoje prihranke radi vložili v gradnjo lastne hiše, dvignite možnost zidanja z zmanjšanjem obrestne mere ter z odstranitvijo rizika zaradi prekratko odmerjenega roka za amortizacijo gradbenih posojil, — saj vendar ne gre, da bi najemniki plačali nove hiše že v 10 letih, kar bi kot pohlevne ovčice prav radi storili recimo v 30 letih — pomagajte graditi za drugim večje stanovanjske hiše: pa bo na razpolago dovolj stanovanj po krščanski ceni, katero bomo zmagovali tudi mi, sproletarizirani državni uslužbenci.

Zrakoplov Zeppelin v poštne službi.

Zrakoplov Zeppelin je v zadnjih letih, odkar je bil zgrajen, podvzel 225 voženj ter preplul približno 350.000 km dolgo pot. Izmed prekomorskih poletov je najbolj važno njegovo potovanje leta 1928 in leta 1929 v Združene ameriške države, leta 1929 potovanje okoli sveta s pristanki v Nemčiji, Japonski in Združenih ameriških državah, leta 1930 pa potovanje v Južno Ameriko. Poleg tega je še vsem v spominu njegov polet v polarne kraje leta 1931, ki je bil izrednega znanstvenega pomena.

Vabilo

na

NA REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Gospodarske zadruge poštne nameščencev v Ljubljani, registrovane zadruge z omejenim jamstvom,

ki bo

v nedeljo, dne 6. marca 1932 ob pol 9. uri dopoldne v Beli dvorani hotela »Union«, Ljubljana, Miklošičeva cesta.

Dnevni red:

1. Verifikacija pooblastil.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Sklepanje o pritožbah in prizivih zoper poslovanje načelstva in nadzorstva.
5. Poročilo o uradni reviziji zadruge po revizorju Zveze slovenskih zadrug v Ljubljani.
6. Odobritev računskega zaključka za leto 1931.
7. Dopolnilna volitev članov načelstva in volitev članov nadzorstva.
8. Sprememba pravil.
9. Slučajnosti.

O p o m b a. Ako bi občni zbor ob navedanem času ne bil sklepčen, se bo vršil po členu 37 zadrugnih pravil istotam in z istim dnevnim redom pol ure kasneje, t. j. ob 9. uri drugi občni zbor, ki bo sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Pooblastila se bodo sprejemala v soboto, dne 5. marca t. l. med 5. in 7. uro popoldne v zadrugni pisarni Pred Prulami št. 1. Samostojne predloge se bo upoštevalo le, če bodo pisмено dostavljeni do 26. februarja t. l. Računski zaključek je na vpogled članom od 15. februarja t. l. dalje v pisarni zadruge med uradnimi urami. Po možnosti bo objavljen tudi v naših strokovnih glasilih.

NAČELSTVO.

POZOR.

Dr. Avgust Schweiger v Prešernovi ulici (nasproti glavne pošte) opravlja vsa zobozdravniška dela za člane Osrednjega društva nižjih poštne uslužbencev po znatno znižanih cenah. Popust velja ne samo za člane O. d. n. p. u., temveč tudi za njih svoje, če se izkažejo z legitimacijo, oz. izkaznico, ki jo lahko sprejmejo pri sledečih naših zaupnikih:

1. Jožko Bizovičar, pošta Ljubljana 1.
2. Franc Kresse, Dravska direkcija pošte in telegrafa.
3. Franc Urh, pošta Ljubljana 2.
4. Franc Tešar, Podružnica Poštne hranilnice v Ljubljani.

Za odbor:

J. Penko l. r.
predsednik.J. Bizovičar l. r.
tajnik.

Skoraj vse te vožnje so služile tudi za prenos poštne pošiljke. Sprva so poštne uprave sprejemale razen par izjem samo navadna pisma do 20 g in dopisnice. Ta omejitev je bila potrebna le zaradi tega, ker se poleti zrakoplova še niso vršili po voznem redu, ki bi bil vnaprej določen. Vkljub temu pa je število oddanih pošiljk naraščalo od poleta do poleta, to pač največ zaradi tega, ker se je filatelistični svet za te pošiljke, avionske znamke, žige itd. izredno zanimal. Kasneje so se sprejemale tudi druge pošiljke. Tudi več evropskih držav je uporabilo zrakoplov za prenos svojih avionskih pošiljk. Na krovu zrakoplova je bila nameščena poštna poslovalnica, ki so se je potniki pogosto posluževali.

vali. Poštne sklepe je zrakoplov izdajal v vseh krajih, kjer je pristal. Kjer pa ni bilo pristanaka, je pošto spustil na zemljo s padalom. V polarnih krajih se je Zeppelin spustil na morje prav do ledolomilca Maligina ter na ta način izmenjal pošto. Vršili so se tudi že poskusi, da bi zrakoplov pošto prejemal v poletu s pomočjo lovilne vrvi.

Za prenos pošte so bili največje važnosti trije poleti zrakoplova v Južno Ameriko v dobi od 29. avgusta do 28. oktobra 1931. Ti poleti bi morali po intencijah zrakoplovne družbe, čije last je Zeppelin, dokazati, da je potniški, poštni in blagovni promet na daljše razdalje preko oceana mogoč in da se more vršiti redno in zaporedoma v primeroma zelo kratkem razdobju. Zrakoplov je preizkušnja, ki mu jo je v tej smeri naložila družba, sijajno in v popolno zadovoljstvo preстал. Bil pa je ta novodobni prenos pošte skrbno pripravljeno in tudi v posledicah izkoriščen v polni meri, kar je razvidno iz sledečega. Polet zrakoplova je vsakokrat končal v brazilskem letališču Recife de Pernambuco. Takoj po prihodu zrakoplova je od tu odplul avion zrakoplovne družbe Condor Syndikat ter prenesel pri prvem in drugem poletu pošto do Rio de Janeira, pri tretjem pa celo do Buenos Airesa. S tem se je prenos poštnih pošiljk iz Nemčije za razne južnoameriške države izredno pospešil. Poleg tega pa je ostal Zeppelin pri drugem in tretjem poletu v Recifeu štiri dni, tako da je na povratku iz mnogih južnoameriških krajev pripeljal že odgovore naslovnikov prvotnih pošiljk. Tako se je zgodilo, da so pošiljatelji pošiljk, ki so bile za Južno Ameriko v Nemčiji predane de 17. in 18. septembra, prejeli odgovore na te dopise že 28. septembra, kar znači pač rekordno hitrost v prenosu pošte. Pripomniti je še treba, da so se sprejemale za tretjo vožnjo Zeppelina tudi navadne in priporočene dopisnice, pisma, tiskovine, poslovni papirji, blagovni vzorci ter mešane pošiljke in sicer vse do običajne največje dopustne teže.

Svetnik poštne ministrstva v Berlinu g. Ziegler, ki se je udeležil drugega Zeppelinovega poleta v Južno Ameriko in po čigar članku v časopisu »L'Union postale« objavljamo te podatke, opisuje to vožnjo takole:

»Drugi polet zrakoplova Zeppelina se je vršil v dobi od 18. do 28. septembra 1931, je trajal torej približno 10 dni, pri čemer je treba upoštevati 4 dni odmora na brazilskih tleh. Vsa pot od letališča na Bodenskem jezeru pa do pristanišča v Recifeu de Pernambuco meri 16.000 km. Pri drugem poletu nas je bilo 52 udeležencev, pri katerih je upoštevana posadka s 43 osebami. Vreme je bilo za potovanje izredno ugodno, ražen tega pa je vodstvo zrakoplova spretno uporabljalo vse zračne struje v navigacijske svrhe, kar je polet zelo pospešilo. Zaradi tega so bili v obeh smereh doseženi rekordni časi, tja 69, nazaj pa 79 ur, ker jesevernovzhodni pasat vožnjo občutno oviral. Zrakoplov je v ugodnih razmerah dosegel hitrost 160 km na uro.

Zrakoplov je zapustil zrakoplovno lopo v Friedrichshafenu ob 1.15 uri zjutraj ter prvi dan plul čez zgornjo rensko dolino, čez Basel, Besançon, Lyon in dolino reke Rhone, tako da je došel ob 7. uri zjutraj pri zalivu Saintes Maries zahodno od Marseillea do Sredozemskega morja. Od tu dalje se je iz zrakoplova le redkokrat videla suha zemlja. Zrakoplov je namreč namenoma krenil v smeri nad morjem, ker so zračni toki nad morjem, kakor je to meteorologom že dalje časa znano, mnogo mirnejši kakor nad celino in je zato treba dati vožnji nad morjem prednost. Udeleženci poleta, ki smo se zbrali iz najrazličnejših krajev sveta, pa se vkljub temu nismo dolgočasili, kajti v velikem, udobnem salonu s prostranimi razglednimi okni smo imeli dovolj prilike za nova neobičajna opazovanja. Pogled na morje, ki se neprestano

spreminja, nam je nudil od časa do časa vedno nove vtise. Opazovali smo igre rib, od katerih smo tudi z višine posebno razločno videli delfine in raže, kesneje pa tudi morske volkove. Opazovali smo ladje, ki so se na horizontu pojavljale in zopet izginjale. Lep je bil pogled na oblake, ki je bil zlasti takrat imponanten, kadar je v višini do 2000 m zrakoplov drvil nad nepregledno gmoto oblakov po več ur. Čez dan jih je obsevalo solnce in jih barvalo z nepopisnimi barvnimi nijansami, po noči pa jih je mesec zavil v srebrno mesečino. Dne 26. septembra smo iz zrakoplova opazovali tudi popoln lunin mrk v vseh njegovih fazah. Največje čudo smo videli, ko je naenkrat vstala v razdalji 150 m iz morja vodena tromba, se dvignila do oblakov ter ohranila obliko obrnjene trobente skoraj 10 minut. Z nenavadno sigurnostjo jo je zrakoplov obšel in se je izognil. Če ne upoštevamo prav malenkostnega zibanja, ki se je semtertja pojavilo, je potekla vsa vožnja zelo mirno, tako da nismo občutili nikake tesnobe ali slabosti v želodcu. Vodstvo zrakoplova je z občudovanja vredno spretnostjo uporabilo vse vesti o vremenu, ki jih je sprejemalo brezžično in umelo izbrati smer, ki je bila za polet najbolj primerna, ter se izogniti vsem pokrajinam, kjer so razsajale nevihte. V tem oziru je zrakoplov vsekakor boljše prevozno sredstvo, kakor pa ladja, ki je prepuščena na milost in nemilost muhastemu morju, zlasti ker si lahko izbere brez oklevanja tudi daljšo pot, da le doseže s tem varnejšo in hitrejšo vožnjo.

Ob 10. uri dopoldne istega dne smo dospeli do Balearov. Zrakoplov je vozil natančno nad otokom Mallorca. Pogled na otočje, ki ga obliva morje v divnih barvah, je bil očarljiv. Šele ob 3.15 uri popoldne smo zopet zagledali zemljo, ko smo vozili preko malega otoka Alboran, ki leži med Španijo in Afriko. Dve uri kesneje smo dospeli do Gibraltarja. Tudi tu je bil razgled krasen, na eni strani afriška obala z goro Marabu in mestom Ceuto, na drugi strani pa ponosna trdnjava Gibraltar. Kmalu nam je izginila vsa ta prelepa panorama izpred oči, ker je zrakoplov krenil ob afriški obali proti jugu. Predno se je iznočilo, smo videli še neutralno mesto Tanger in rtič Espartel. Do Kanarskih otokov smo prišli že v trdi noči.

Ves drugi dan smo vozili nad neizmernim morjem, dokler nas ni ob 2.30 uri popoldne opozoril klic »zemlja!« na kapverdski otok San Vincente, ki je v tem hipu ležal pod nami. Nad njegovo luko, kjer je kar mrgolelo ribiških ladij, je plul zrakoplov v širokem zavoju in vrgel s padalom eno poštno vrečo. Kesneje smo ugotovili, da so vse pošiljke, ki so bile na ta način poslani na zemljo, točno dosegle naslovne kraje. Od tu je pričela vožnja preko južnega Atlantskega oceana, ki je trajala do brazilskega otoka Fernando Naronha, predstraže južnoameriške celine, natančno 26 ur, do južnoameriške obale pri mestu Parahyba pa 30 ur. Tretjega dne smo okrog 10. ure dopoldne prekoračili ekvator in še isti večer se je zrakoplov zasedel na letališču Recife de Pernambuco, potem ko je svojim potnikom v poletu nad mestom in luko pokazal vso krasoto tega sijajno razsvetljenega trgovskega mesta.

Po štirih dneh postanka se je zrakoplov vračal malodane po isti poti. Kapverdske in Kanarske otoke smo pustili na vzhodu, pluli tokrat nad Madeiro ter bili očarani od te prekrasne pokrajine.

Od Gibraltarja dalje je plul zrakoplov tesno ob vzhodni španski obali proti severu. Ta del vožnje nam je ostal v neizbrisnem spominu. Močno razčlenjeno gorovje se je lesketalo v jasni mesečini, večji in manjši kraji kakor Almeira, Cartagena so s sijem svojih luči prekinjali to gorsko samoto, morje pa je bilo polno ribičev, ki so z reflektorji

vabili svoj plen. Drugo jutro smo vozili do Arlesa, nato pa nad dolino reke Rhone. Mistral, ki je tu običajen, nas tokrat ni nadlegoval. Z velike višine smo opazovali kmalu nato zasnežene in zaledenele gorske velikane naših Alp, ki so se dvigali neverjetno jasno in pregledno pred nami. Zadnja mesta, ki smo jih videli v Švici, so bila Genève, Lausanne, Bern in Zürich, nato pa smo dospeli do Bodenskega jezera, kjer smo kmalu ugledali domačo luko pri Friedrichshafenu. Zrakoplov je pristal in zapustili smo ga z odkritim občudovanjem in z zavestjo, da je vsekakor poklican za važne naloge svetovnega prometa.

Okrožnica.

Z uredbama fin. ministrstva št. 75.500/I od 27. oktobra 1931 oz. št. 76.000/I od 5. decembra 1931 je predpisano, da morajo vsi državni upokojeanci (upokojenke), njih vdove in sirote najkasneje do 1. marca 1932 predložiti izplačevalni blagajnici, t. j. odseku za računovodstvo dravske finančne direkcije, **novе prijave**. Obrazec za te prijave je bil predpisan z odločbo fin. ministrstva od 12. decembra 1931, št. 83.000/I in je objavljen v »Službenem listu« od 16. januarja 1932, kos 4. Prijavne obrazce je izdalo in založilo »Društvo državnih upokojecev in upokojenk v Ljubljani,« kjer jih je dobiti proti plačilu 1 Din za komad. Kakor sporoča imenovano društvo, se prijavni obrazci dobe pri vseh tobačnih zalogah v dravski banovini, v vsakem poedinem kraju, kjer je sedež okrajnega sodišča vsaj v eni trafiki, v Ljubljani v trafiki Pogačnik R. (prej Blaž) na Dunajski cesti (Mathianova hiša), v Mariboru v trafiki Svetek Pavle v Gosposki ulici, v Celju pa v trafiki Perovšek Alme na Kralja Petra cesti. — Vsi predlagatelji prijav se pri tem opozarjajo, da morajo biti prijave pisane in podpisane lastnoročno in čitljivo, sicer se ne bodo obravnavale. Tistim upokojevcem, ki bi do 1. marca t. l. prijav po novih obrazcih ne predložili, se ustavi nadaljnje izplačevanje doklad, dokler ne vložijo prijave. Vendar upokojevcem, ki so že v minuli jeseni predložili prijave in dokazilne listine, teh listin ni treba vnovič predlagati. V bodoče pa bodo morali predlagati listino samo v dokaz sprememb, ki ustvarjajo zanje nova prava do draginjskih doklad. — Prijavne tiskovine je izpolniti točno, pazljivo in pravilno. Za neresnične prijave so predlagatelji kazenski in disciplinski odgovorni. — Opozarjajo se tudi vsi upokojeanci, naj v obrazcu točno navedejo številko svojega likvidacijskega lista, ki je označena na vsakem mesečnem čekovnem odrezku. — Natančnejša navodila za izpolnitev prijavne tiskovine so natisnjena na obrazcu samem. Po njih se je natančno ravnaniti.

Ljubljana, dne 24. januarja 1932.

Finančni direktor:
Dr. J. Povalej l. r.

ZAHVALA.

Za nakazano mi izredno podporo v znesku 400.— Din, ki mi jo je ob priliki moje bolezni nakazalo »Osrednje društvo nižjih poštnih uslužbencev, krajevna skupina v Mariboru, se podpisani iskreno zahvaljujem.

Smatram za dolžnost, da se tem potem zahvalim tudi vsem cenjenim tovarišem, ki so mi za časa moje bolezni priskočili v pomoč. Pokazali so, da so res pravi tovariši in da jim tovarištvo ni samo prazna fraza.

Vsem še enkrat najlepša hvala.

V Mariboru, dne 25. febr. 1932.

Majcen Ivan,
zvaničnik pošte Maribor 2.

Seznam

trgovin in tvrdk, s katerimi ima Gospodarska zadruga poštinih nameščencev v Ljubljani sklenjene pogodbe za dobavo blaga na nakazila.

V LJUBLJANI:

I. Manufakturne in modne trgovine:

(Imajo v zalogi: Češko in angleško sukno, ševiot, razno blago za obleke in plašče za dame in gospode, brisače, platno za rjuhe, prte, garniture za mizo in postelje, plašče itd.)

1. Ciuha & Jesih, Stari trg št. 1,
2. Fabjani in Jurjovec, Stritarjeva ulica 5,
3. Ivan Krošelj, Kette Murnova cesta 15,
4. Lenassi & Gerkman, Stritarjeva ul.
5. I. C. Mayer, Stritarjeva ulica št. 4,
6. R. Miklauc, Pred Škofijo št. 3,
7. Franjo A. Novak, Kongresni trg št. 15,
8. Josip Olup, Stari trg št. 2,
9. A. Potokar, Vodnikov trg št. 1,
10. Produkcija, d. z. o. z., Tržaška c. 26,
11. »Rekord«, Šelenburgova ulica 4,
12. A. & E. Skaberne, Mestni trg 10,
13. Jos. Snoj, Prešernova ul. št. 3,
14. I. Šlibar, Stari trg št. 21,
15. Anton Schuster, Mestni trg
16. Drago Schwab, Dvorni trg št. 10,
17. Textilbazar, Vodnikov trg št. 10,
18. Feliks Urbanc, Sv. Petra c. št. 1,
19. Žlender A., Mestni trg št. 22,
20. Žitnik in Lončar, Stari trg št. 16,
21. Jos. Ravnikar, Miklošičeva c.

II. Konfekcijske trgovine:

(Imajo v zalogi: Izgotovljene obleke za dame, gospode in otroke, izgotovljene kostume, plašče i. dr.)

1. Konfekcija Frande, K. Derenda, Građišče št. 4,
2. Elite, konfekcija d. z. o. z., Prešernova ulica št. 9,
3. A. Kunc, Gosposka ulica št. 7,
4. F. Lukič, Stritarjeva ulica št. 9,
5. I. Maček, Aleksandrova c. št. 12,
6. Drago Slovnik, Stari trg št. 2.

III. Modne in športne trgovine:

(Imajo v zalogi razne modne in športne izdelke za dame, gospode in deco.)

1. Berko, Dunajska cesta št. 5,
2. I. Kette, Aleksandrova cesta št. 3,
3. P. Magdič, Aleksandrova cesta št. 7,
4. A. Šinkovec nasl. K. Soss, Mestni trg št. 18—19,
5. A. Gorec, Dunajska cesta št. 1.

IV. Trgovine s čevlji in usnjenimi izdelki:

(Imajo v zalogi vsakovrstne čevlje lastnega in inozemskega izdelka, usnjene torbice, kovčge i. dr.)

1. Ant. Krisper, Mestni trg št. 26,
2. I. C. Mayer, Stritarjeva ulica št. 4,
3. Petovia, d. z. o. z., Dunajska cesta 1,
4. A. Žibert, Prešernova ulica št. 38.

V. Modistinje:

(Imajo v zalogi in izdelujejo damske klobuke (vsakovrstne in za razne prilike), popravljajo klobuke in izvršujejo druga v to stroko spadajoča dela.)

1. M. Sedej-Strnad, Prešernova ulica 3,
2. Ida Škof-Wanek, Pod trančo št. 2,
3. Amalija Tršan, Sv. Petra c. št. 6.

VI. Galanterijske trgovine:

(Razno galanterijsko blago.)

1. Berko, Dunajska cesta št. 5,
2. Ant. Krisper, Mestni trg št. 26,
3. A. Žibert, Kongresni trg št. 19.

VII. Zobni zdravniki in zobni tehniki (dentisti):

1. Dr. Mirko Kambič, Vidovdanska c. 2,
2. Dr. Lojz Kraigher, Krekov trg št. 10,
3. Dr. Ivan Oblak, Miklošičeva c. 6,
4. Dr. France Pavločič, Pražakova 15-III,
5. Josip Kovač, Sv. Petra c. št. 27,
6. Ivan Radovan, Šelenburgova ulica 4,
7. Pavel Vrankar, Gledališka ulica 7.

VIII. Fotografiji.

1. K. Staut, Kolodvorska ulica št. 18. (Umetni zavod za povečanje slik in fotografij. Kopira umetniške slike.)

IX. Krznarstvo in kožuhovina:

1. Filip Bizjak, Šelenburgova ul. 8,
2. Ludovik Rot, Mestni trg št. 9.

X. Radio-trgovine:

1. Franc Bar, Mestni trg,
2. Radijska oddajna postaja, Miklošičeva cesta št. 5,
3. Radioval, d. z. o. z., Dalmatinova 13.

XI. Razne tvrdke:

1. Davorin Bizjak, Stari trg št. 8. Krojaška in konfekcijska trgovina. Izdeluje obleke po meri, ima v zalogi vsakovrstno perilo, klobuke itd.
2. Josip Kveder, tovar. zaloga šivalnih strojev »Feniks«, »Dobrin« in »Anker«-koles. Kolodvorska ul. št. 27.
3. Mirko Bogataj, Stari trg št. 14. Trgovina s klobuki. Sprejema tudi popravila klobukov.
4. F. Fajdiga sin, mizarska delavnica, Sv. Petra cesta št. 17.
5. M. Franzl in sinovi, Privoz št. 10. Tovarna pletenin in nogavic.
6. Emilija Gostinčar, Sv. Petra cesta. Pletenine in perilo.
7. M. Novljan, mesarska stojnica na živilskem trgu.
8. F. Slamič, Gosposvetska cesta št. 6. Vsakovrstni mesni izdelki. Tovarna konzerv.
9. Genica Vojska, Gosposka ulica št. 16. Tovarna perila za dame, gospode in otroke.
10. Franc Sajovic, tapetnik in dekorater, Stari trg 6.

V CELJU:

1. Franc Dobovičnik, manufakturna in modna trgovina, Gosposka ulica 15.
2. Miloš Pšeničnik, manufakturna in modna trgovina, Kralja Petra cesta 5.
3. R. Stermecki, velet trgovina.
4. Jos. Weren, manufakturna in modna trgovina, Prešernova ul. 1 in Glavni trg 18.
5. »Adria«, čevljarna.

V ŽALCU:

1. Ivan Vizovišek, trgovina z mešanim blagom.

Osebnosti.

Postavljeni: za pogodbene poštarje Kaluža Marija v Gorjah pri Bledu, Bavdek Ljuba v Petrovčah in Bizjak Terezija v Križah na Gorenjskem; za dnevničarje Grum Frida na direkciji in Sirnik Boris na Mariboru 2.

Premeščeni: pb. ur. VI. sk. Anžlovar Andrej iz Celja k pošt. car. magacinu v Zagreb in Fajdiga Rudolf iz Ljubljane 2 na Ljubljano 1; pb. ur. VII. sk. Jan Vera z Maribora 1 na Ljubljano 1; Gliha Amalija z Ljubljane 1 na Maribor 1 in Kotnik Peter z Maribora 2 na Maribor 1; pb. ur. VIII. sk. Kušar Vida z Ljubljane 6 na Ljubljano 4, Gomišček Ana z Ljubljane 4 na Ljubljano 1; Kunst Marija z Ljubljane 1 v Šmartno ob Paki in Urbančič Bernardina z Vrhnike na

Ljubljano 1; prakt. tehnik VIII. sk. Šulc Josip in prakt. teh. IX. sk. Vrančič Ivan od III. ter. t. t. sekcije k direkciji; pl. manip. X. sk. Žagar Apolonija iz Sevnice v Čabar, Cingel Franja iz Konjice v Ormož, Juh Avgustina iz Murske Sobotne na Ljubljano 1, Kurinčič Pavla iz Laškega na Maribor 1, Bras Lavra z Ljubljane 1 v Laško, Mihelj Josip iz Pragerskega v Grobelno in Šafarič Avrelija iz Ormoža v Konjice; ur. priprav. Kolbezen Ervin z Maribora 2 na Maribor 1, Miklavčič Svetopolk z Maribora 1 na Maribor 2 in Jenko Avgust z Ljubljane 1 na Ljubljano 2; zvan. 3. sk. Pintarič Josip iz Murske Sobotne v Beltince, Tomažin Angela iz Grobelna v Pragersko, Butala Katarina iz Čabra v Sevnico, Habjan Katica z Maribora 1 na Ljubljano 7 in Panko Alojzija z Ljubljane 1 na Rakek; služ. 2. sk. Zupan Bogomila iz Brežic v Trbovlje 2, Springer Anton iz Podčetrčka na Ljubljano 1, Soršak Ivan z Maribora 2 v Križevce v Prekm., Marinko Linda z Beltincev v Krško, Jaklič Elizabeta iz Podčetrčka v Moste pri Ljubljani, Jebačin Miroslava iz Most pri Ljubljani na Ljubljano 1 in Tanko Anica z Ljubljane 1 na Rakek.

Prestanek službe: Pog. pošt. v Križah na Gor. Magovec Albini je prestala službo.

Umrli: Andres Pavla, pb. ur. VII. sk. pri pošti Novo mesto.

Poroke: Poročili so se: Tomažič Nada, pb. manip. X. sk. na Ljubljani 3 z vrtnarjem Ivanom Bajcem; Škerjanc Alojzij, ur. prip. na Ljubljani 2 z Anico Pirkovič; Puklavec Josip, zvan. 2. sk. v Beltincih s Terezijo Vörös; Podberšček Marija, služ. 2. sk. na Ljubljani 1 z dentistom Jurkom Baumgartnom; Mechora Rudolf, služ. 2. sk. v Boh. Bistrici s Frančiško Preželj in Hočevkar Karel, služ. 2. sk. v Velikih Laščah z Angelo Adamič.

Podporno društvo finančnih in drugih uslužbencev državne uprave za dravsko banovino v Ljubljani

ima svoj redni občni zbor v soboto 5. marca 1932 v salonu gostilne Kajfež v Florijanski ulici. Začetek ob 19:30 uri. Dnevni red: 1. Poročilo odbora. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Odobritev pravilnika bolniškega sklada. 4. Odobritev pravilnika za dajanje po ožil. 5. Predlogi odbora (sprememba društvenega naslova, superzavarovanje). 6. Volitev dveh članov odbora. 7. Volitev dveh pregledovalcev računov. 8. Predlogi članov. 9. Slučajnosti.

Nekaj besed o stroju „Regentin“.

V današnjih težkih časih gospodarske krize in depresije, ko število brezposelnih v strahotni meri stalno narašča in skrb za vsakdanji kruh vsakogar sili, iskati si nova pota in možnosti za zaslužek, je našel podjetni človeški duh nov vir za zaslužek, in sicer gotovo sredstvo brez rizika. To je stroj za pletenje »Regentin« tvrdke Domača Pletarska Industrija, Josip Kalis, Maribor, Trubarjeva 2, na katerem lahko tako ženske kakor moški brez kake težave in posebnega strokovnega znanja z lahkim vsakdanjim delom surovine (predivo), dobavljene od gornje tvrdke, predelajo v trikotajne izdelke, katere potem tvrdka po visokih cenah odkupi. Ta osnovna garancija za prevzem izgotovljenih izdelkov zagotavlja z nakupom prvovrstnega pletilnega stroja »Regentin« pri gori imenovani tvrdki vsem delavoljnim povprečno okrog Din 1.500—zaslužka na mesec, kar pomeni za široke množice v

eksistenčnem boju veliko olajšanje. Gornja tvrdka obstoji v nekaterih deželah Evrope, kakor Nemčiji, Poljski in Avstriji, in doseže pri vpeljavi tega novega sistema za zaslužek z domačim delom velikanske uspehe v dobrobit kupcev. V naši državi je postal pletilni stroj »Regentin« vedno bolj znan in zasigura širokim slojem stalen zaslužek. Tvrdka pošlje na željo natančne prospekte.

Vozni red „Poštnega glasnika“

na svitlo dan 1. februarja t. l. (P. Gl. št. 3.), veljaven pa že od 1. 1929. dalje:

1. Ne verjemi nikomur ničesar.
2. Ne spoštuj nikogar, ampak samo sebe.
3. Bodi z vsakim tako ljubezniv, da boš iz njega izvelkel zadnjo skrivnost.
4. Kadar izgovoriš kako besedo, jo odeni tako, da ne bo nihče vedel, kaj misliš in kaj nameravaš.
5. Kadar kaj zapišeš, zabeli svoj produkt z žolčem.
6. Žali, ker s tem pokažeš svojo korajžo in duhovitost.
7. Če si v zadregi za dokaze, zavijaj, in če ne gre drugače, se zlaži.
8. Demagogija prav za prav ni tako velik greh.
9. Socialnost je fraza, sentimentalnost velika napaka, ki jo lahko prepustiš ženskam, kakor ovsen kruh, suha realnost je pa vse.
10. Najidealnejše orožje je — l o p a r.

Zbral in priredil sam g. E. (T.), ki je že svoj čas v »Poštariju« št. 4 od 20. II. 1929. objavil zanimiv članek »Iz zbirke: M o d e r n e b a s n i«.

Društvena poročila.

XVI. redna odborova seja Osrednjega društva nižjih poštних uslužbencev v Ljubljani.

Predsednik Penko otvori sejo ob 19. uri, pozdravi navzoče in ugotovi sklepčnost.

1. Sledi čitanje zapisnika zadnje odborove seje, ki se je vršila 23. januarja 1932. Ker se nihče ne priglasi k besedi, smatra predsednik, da je zapisnik odobren in ga da v podpis dvema odbornikoma.

2. Tajnik prečita razne došle in poslane dopise, ki jih odbor vzame na znanje.

3. Predsednik poroča, da sta se z blagajnikom Smolnikarjem udeležila občnega zbora v Mariboru, ki je bil jako dobro obiskan in je bila dvorana nabito polna. Po poročilu funkcionarjev je govoril tudi g. Penko o tekočih zadevah.

Nadalje poroča predsednik, da naj današnja odborova seja določi datume za letošnje občne zборе, tako Krajevni skupin, kakor Centrale. Po soglasnem odobrenju odbora, se bo vršil občni zbor Krajevne skupine v Ljubljani, dne 14. t. m., celjske Krajevne skupine, dne 21. t. m. in Centrale, dne 28. t. m. Tajnik naj poskrbi vse potrebno glede dvoran, hkrati pa naj pismeno obvesti ostale Krajevne skupine, da pravočasno določijo potrebno število delegatov, ki imajo pravico glasovati na občnem zboru Centrale.

Obvesti naj tudi pravočasno Policijsko upravo v Ljubljani.

Za delegata na občnem zboru v Celju določi odbor predsednika Josipa Penka in blagajnika Smolnikarja, katerima da odbor tudi potrebna navodila.

K besedi se priglasi še blagajnik Centralnega društva ter navaja, da je večje število kopalnih kart Okrožnega urada v Ljubljani v zalogi ter priporoča odboru, da o tem obvesti člane. Karte deli tovariš Smolnikar na poštne direkciji.

Nadalje poroča predsednik, da rabi Gospodarska Zadruga poštних nameščencev v Ljubljani dobrega in zanesljivega krojaškega mojstra. Ako je komu znan kak dober krojač, ki reflektira na to mesto, naj ga obvesti, da naj se prijavi v pisarno, Pred Prulami št. 1.

Ker je dnevni red izčrpan in se nihče več ne priglasi k besedi, zaključi predsednik sejo ob 22. uri zvečer.

Bizovičar Joško, tajnik.

X. REDNI OBČNI ZBOR

krajevne skupine nižjih poštних uslužbencev v Mariboru.

Dne 24. januarja t. l. se je vršil v dvorani »Nabavljalne zadruga« v Mariboru zelo dobro obiskan občni zbor nižjih poštних uslužbencev, ki ga je otvoril in vodil predsednik Božičev. Uvodoma je pozdravil tudi oba delegata bratske centrale, tovariša Josipa Penka in Smolnikarja iz Ljubljane, dalje tovariša Pušnikarja iz Slovenske Bistrice in končno tudi vse ostale, ter prešel na dnevni red.

Iz poročil posameznih odbornikov je bilo posneti, da je društvo res marljivo delovalo in tudi mnogo interveniralo. Priredilo pa je tudi »Božičnico« in ob tej priliki obdarovalo 77 otrok z najpotrebnejšo obleko. Zanimivo je bilo zlasti poročilo tov. blagajnika, ki je podal zelo točen pregled zlasti izplačanih podpor potrebnim tovarišem.

Po poročilu revizorja so dobili odborniki absolutorij, nato pa je govoril še predsednik centrale, tov. Penko in obvestil tovariše Mariborčane o delovanju centrale ter končno priporočal vsem tovarišem, da pristopijo v »Dobroto«.

Sledile so volitve, pri katerih je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Božičev Matko, podpredsednik Kobal Štefan, tajnik I. Draksler Martin in tajnik II. Trunk Franc, blagajnik I. Babič Franc in blagajnik II. Fekonja Jakob. Odborniki: Hrastnik Avgust, Bauman Vinko, Žula Jurij, Kranjc Franc, Žibek Franc, Pintar Jakob, Rakar Karl, Ocepek Drago in Červek Anton.

Pregledovalca računov: Golob Franc in Keuc Vinko.

Zatem se je tov. predsednik Božičev Matko zahvalil za izkazano zaupanje.

Pri slučajnostih so bili določeni kot delegati za občni zbor bratske centrale tovariši: Božičev M., Babič Fr., Draksler M. in Žula Jurij.

Ob 19:30 je tov. predsednik zaključil dobro uspeli občni zbor.

Z a o d b o r :

Matko Božičev l. r. Martin Draksler l. r.
predsednik. tajnik I.

Pevsko društvo »Poštni rog« v Mariboru.

Dne 6. t. m. se je vršil v Mariboru ustanovni občni zbor poštarskega pevskega društva »Poštni rog«. Ta zbor je tudi preje že obstojal, vendar le kot sekcija Mariborske krajevne skupine Osrednjega društva nižjih poštних uslužbencev, sedaj pa se je osamosvojil in sicer na podlagi posebnih pravil, ki jih je banska uprava že odobrila. — Čestitamo in pozivamo vse tovariše, prijatelje lepega petja, da pristopijo k društvu bodisi kot izvršujoči, bodisi kot podporni člani.

Vodnik po Jugoslaviji.

Nova velikopotezna nacionalna propaganda. Tiskovni urad ministrskega predsedstva je začel skupno s »Putnikom« d. d. novo, zelo velikopotezno akcijo, da splošno seznanj bližnje in dalnje inozemstvo z industrijo, trgovino, obrtjo in poljedelstvom naše države, z njeno državno, mestno in deželsko organizacijo, s stanjem njene umetnosti in znanosti ter z njenimi prirodnimi lepotami.

V to svrhu bo izdalo društvo »Putnik« skupno s »Centralnim presbirojem« brošuro

»Vodnik po Jugoslaviji«

v štirih jezikih (v našem, nemškem, francoskem in angleškem jeziku), 35×25 cm formata. To delo bo poklonilo brezplačno vsem vladarjem, vsem aktivnim ministrom celega sveta, trgovskim zbornicam v vseh državah, vsem velikim bankam, industrijskim in trgovskim podjetjem v inozemstvu, tu- in inozemskim knjižnicam in visokim šolam, uradom in organizacijam za tujski promet. Uniformirani putnikovi organi bodo to propagandno brošuro brezplačno razdeljevali potnikom I. in II. razreda, ki prihajajo v direktnih vlakih iz inozemstva v Jugoslavijo in končno bo na razpolago v posameznih kupejih tudi potnikom III. razreda.

To delo, ki bo vsebovalo vse važne podatke o naši državi, izide pomladi l. 1932.

Lahko pričakujemo, da bodo pospeševali vsi prizadeti krogi to velikopotezno propagandno akcijo, ki je zelo velikega pomena za državne interese, posebno, ker bo inozemstvo na ta način pravilno informirano o Jugoslaviji in ker se bodo navezali novi trgovski stiki vsled velike razširjenosti tega dela ter se bo dvignil tujski promet.

»Vodnik po Jugoslaviji« bo dokazal, da tudi v propagandnem oziru ne zaostajamo za drugimi evropskimi državami ter je treba samo toplo pozdraviti, da sta se Tiskovni urad Ministrskega predsedstva in »Putnik« d. d. odločila za to akcijo.

To in ono.

Stalno omizje. V četrtek, dne 3. marca t. l. v lovski sobi gostilne »Pri Sokolu«. Na svidenje.

IZ LJUBLJANSKE UPU.

Blagajničarka ljubljanske UPU, gđc. Slava Mikuževa je podala ostavko na mesto blagajnika in tudi izstopila iz UPU. Vzrok izstopa je zelo zanimiv, vendar za sekcijo brez posebnega pomena, ker vodi blagajniške posle itak upokojeni zvaničnik g. Martinšek in kar je še važnejše — ljubljanska sekcija je razpuščena.

Kakor smo informirani, je iz ljubljanske UPU izstopilo tudi več drugih članov. Vzrok tiči baje v zakesnelem napredovanju pt. uradnikov-maturantov?

Pač interesantno!

Prestop maturantov v UPU! Kakor čujemo, je do sedaj prestopilo v vse sekcije UPU le 5 maturantov in sicer: 2 v ljubljansko in 3 v zagrebško.

Na likvidacijskem občnem zboru Maturantskega društva poštних in telegrafskih uradnikov kraljevine Jugoslavije je g. Pešelj izjavil, da bo odložil čast podpredsednika v zagrebški UPU, če ne bodo pt. uradniki-maturanti vstopili v UPU! In kako sedaj?

Bomo videli. Pred 14 dnevi je prejel bivši tajnik bivše ljubljanske podružnice Maturantskega društva pt. uradnikov kraljevine Jugoslavije dopis Udruženja p. t. t. službenika kraljevine Jugoslavije, iz katerega je sklepati, da stoji imenovano Udruženje v Beogradu na čvrstih nogah in da ne namerava popustiti v akciji napram ljubljanski UPU.

Panameriški poštni kongres. V oktobru in novembru 1931 se je vršil v Madridu panameriški poštni kongres. Panameriško poštno zvezo tvorijo vse ameriške države (razen Kanade in angleških, francoskih ter nizozemskih kolonij) in Španija. Kanada je bila na kongresu sicer zastopana, toda njen zastopnik ni podpisal pogodbe tega kongresa. Sklenjeni in podpisani so bili: dogovor glede izmenjave pisemske pošte, pogodba o poštних paketih

in pogodba o poštinih nakaznicah. Po novem dogovoru je med državami panameriške poštne zveze tranzitni promet za pisemske pošiljke brezplačen. Dalje je bila na tem kongresu sprejeta kot največja teža za tiskovine 4 kg, za knjige pa 5 kg. Odškodnina za izgubljene priporočene pošiljke je bila zmanjšana na 3 dolarje ali odgovarjajočo vrednost v zlatih frankih. Pogodbene države so se zavzele, da uvedejo v poštni promet novo vrsto priporočenih pošiljk, to je sprejemale bodo kot priporočene pošiljke pisemske pošiljke brez večje vrednosti kakor tiskovine, knjige, časopise, poslovne papirje in blagovne vzorce, toda pošiljatelj za take pošiljke ne morejo zahtevati odškodnine, če se izgube. Na novo je bil urejen tudi poštni zračni promet. Naslov zveze je kongres izpremenil v

Poštno zvezo za Ameriko in Španijo. Prihodnji kongres se bo vršil leta 1936 v Havani. (Po L'Union postale.)

Zasedanje za evropsko zračno pošto. Jeseni lanskega leta bi se morala v Bruxellesu vršiti konferenca o zračni pošti za vso Evropo, bila pa je odložena na letošnjo pomlad in sicer na predlog belgijske poštne uprave.

Mesto z največjim številom telefonov. To mesto je San Francisco, kajti na vsakih 100 njegovih prebivalcev odpade 34 telefonov, v Stockholmu, ki mu sledi, pa na vsakih 100 prebivalcev 30 telefonov. New York ima za vsakih 100 duš 27 telefonov, Oslo 17, Kodaň 16, Zürich 15.5, Helsingfors 13 in Pariz 12.5. Sledijo Berlin, London, Bruselj, Dunaj, Budimpešta in na 14. mestu Praga. Šele za Prago prideta Rim in Madrid. Kar se tiče

relativnega števila telefonov v posameznih državah, stoje seveda zopet Zedinjene države na prvem mestu s 16.2 telefona na vsakih 100 prebivalcev. Sledi Kanada s 13.8 telefona, Nova Zelandija z 10.2, Danska z 9.5, Švedska s 7.7, Avstralija s 7.6, Norveška s 6.4, Švica s 6 in Nemčija s 4 na 100 prebivalcev.

Poštno - avtomobilski promet v Češko-slovaški bo baje šel v železniško upravo. To se ima zgoditi 1. januarja 1932. Zanimivo je, da se je tako sklenilo v letu, ko je ta panoga poštne podjetja imela velik prebitok. Kako bo prospeval avtomobilski obrat v železniški upravi, se bo šele pokazalo.

Rumunsko. Rumunsko železniško ministrstvo je odredilo, da naj se odpuste vsi nameščenci, kateri do 1. januarja 1932 ne dokažejo, da obvladajo rumunski jezik.

Nov poklic

za dame in gospode z upeljavo strojnega pletenja v hiši. Zagotovljen zaslužek ca Din 1500 na mesec, ker mi spleteno blago prevzamemo, plačamo plačilo (zaslužek) za pletenje in dobavljamo predivo za predelavo. Pišite po brezplačne prospekte še danes.

Domača pletarska industrija No 97
Josip Kališ, Maribor
Trubarjeva ul. 2

Trstje

za strope

izdelujem z najmodernejšimi stroji in iz najboljšega materiala ter dobavljam v vsaki množini po najnižji ceni.

Jos. R. Puh — Ljubljana
Gradaška ulica 22. Telefon 2513

Za vsa
v našo stroko spadajoča
dela se priporoča

Tone Malgaj

družba z o. z.

stavbeni pohištveni pleskar
in ličar, sobo in črkoslikar

Ljubljana
Kolodvorska ul. 6

Šivalni stroji

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz last. tvornice. 15. letna garancija. Vezenje se poučuje pri nakupu brezplačno. Pisalni stroji „Adier“ Koles iz prvih tvornic, Dürkopp, Sty in, Nero, Jax. Pletilni stroji vedno v zalogi. Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke učiteljem izjemoma s 5% popustom; pri takojšnjem plačilu pa s 5% popustom normalne cene. Ceniki franco in zastoj.

Ivan Jax in sin
Ljubljana, Gosposvetska c. 2

Veliko izbiro moških
štofov in kamgarnov
priporoča tvrdka

Ivan Krošelj, Ljubljana

Šmartinska cesta 15

Kupuite pri
tvrdkah, ki inse-
rirajo v našem
listu!

Manufakturno blago
vseh vrst kupite najce-
neje v trgovini

O. Šlibar, Ljubljana

Stari trg št. 21

ZOBNI ATELJE

DENTIST **BEVC JOŽKO**

LJUBLJANA, Gosposvetska 4
tel. 3296

ordinira od 9 - 1/2, 2 - 1/2
podogovora tudi izven teh ur. ob sobotah
se ordinira le do 4

Ugoden nakup

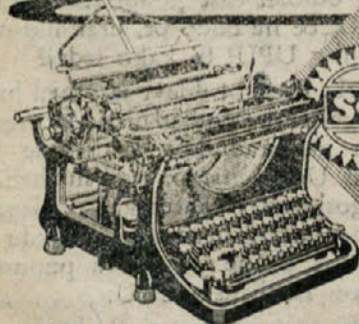
Radio aparator

vseh znanih svetovnih tovaren
Vam nudi

»Jugošport«

Ljubljana, Dalmatinova ul. 13

Ideal

Stroj
prvovrstne kako-
vosti in moderne
konstrukcije.

Zahtevajte
ponudbe!

Specijalna trgovina
pisarniških potrebščin

THE REX Co.

Gradišče 10 Ljubljana — Tel. 22-68

Dobro in poceni!

si lahko nabavite vsa oblačila za
moške, fante in dečke v staro-
znani trgovini

KONFEKCIJA »FRANDE«
F. K. DERENDA,
LJUBLJANA

Gradišče št. 2
to je poleg nunske cerkve

Solidna in točna postrežba.
Dobite tudi na obroke.